

ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ จำกัด, บริษัท. "โครงการขยายเขตการสอนเสริมและพยุงราคาปี 2514/15"
(อัคสานา)

กรุงเทพ จำกัด, ธนาคาร. "อุตสาหกรรมgrade สอน", วารสารเชรชกิจ. (สิงหาคม, 2514),
310 - 313.

กรุงเทพ, ธนาคาร. "สูบสถานการณ์ปอไทยปีงบประมาณ 2516/17", วารสารเชรชกิจ.
(มกราคม, 2518), 89 - 102.

เกษตรและสหกรณ์, กระทรวง. สถิติการเกษตรของไทย ปีเพาะปลูก 2515/16, เอกสาร
เลขที่ 25, 2517.

จังหวัด อินทร์บีช. "การรวมตัว", อุตสาหกรรมสาร. 3 (มีนาคม, 2513), 44.
———"อุตสาหกรรมgrade สอน องค์ค์ ปัจจุบัน และอนาคต", โรงงาน. (มกราคม,
2512), 8 - 13.

———"อุตสาหกรรมgrade สอน องค์ค์ ปัจจุบัน และอนาคต", โรงงาน. (กุมภาพันธ์,
2512), 5 - 7.

———"ควรขยายอุตสาหกรรมgrade สอนหรือไม่", นักทึกทวิชเชรชกิจอุตสาหกรรมปัจจุบัน.
ฝ่ายสำรวจอุตสาหกรรม, กองศึกษาภาระ เชรชกิจอุตสาหกรรม, 2511.

ชนินทร์ วิชชุลดา. "grade สอนยังเป็นปัญหาที่น่าวิตก", อุตสาหกรรมทางการค้า. 4(พฤษภาคม,
2517), 3 - 6

ไชยรงค์ ชูชาติ, โสภิน ทองบ้าน, และอุตสาหกรรม สุทธิพันธ์. ผู้นำการผลิตและการตลาดที่มีเอกลักษณ์
ขยายตัวของปอไทย. พระนคร สถาบันวิจัยแห่งชาติ สาขาเชรชกิจศึกษา, 2507.
"ต่อต่อ grade สอนยังเจ้มใส ทางประเทมีความต้องการสูง", โลกอุตสาหกรรมและเชรชกิจ.
(กรกฎาคม, 2517), 44

ณมรตัน ลีต์วราวนนท์. "สถานการณ์gradeสอบไทย", กองศึกษาภาระเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,
สภาพการพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, 16(เมษายน, 2508), (อัสดงเนา).

—"สถานการณ์gradeสอบไทยในรอบปี 2508", กองศึกษาภาระเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ,
สภาพการพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ, 12 (เมษายน, 2509), (อัสดงเนา).
ทวีศัย เมฆธารชัยกุล. "โรงงานgradeสอบสีคิว", "วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์". (เมษายน,
2517), 65 - 72.

ชีรพล ปริญทธิญาณ. "สภาพการตลาดกับการแก้ไขปัญหาการค้าปอไทย", วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์.
(เมษายน, 2517), 10 - 18.

—"แนวทางการพัฒนาตลาดปอไทย", ข่าวพาณิชย์. 15 มกราคม 2518, หน้า 6 - 8.

—"แนวทางพัฒนาตลาดปอไทย", ข่าวพาณิชย์. 16 มกราคม 2518, หน้า 6 - 8.

—"แนวทางพัฒนาตลาดปอไทย", ข่าวพาณิชย์. 17 มกราคม 2518, หน้า 7.

"น้ำที่ทองของอุตสาหกรรมgradeสอบ", ธุรกิจการค้า. (มีนาคม, 2514), 33 - 36.

ปอไทย, สมาคม. "โครงการส่งเสริมปลูกปอกgradeเจาในฤดูยลิต พ.ศ. 2514/15", (อัสดงเนา).

สถาพร เกวิตานนท์. "อุตสาหกรรมgradeสอบป่าน", วารสารชนบทลักษณ์ไทย. (เมษายน -
มิถุนายน, 2515), 41 - 66.

สวัสดิ์ รัชตะนาวี. "โครงการปฏิบัติงานควบคุมคุณภาพปอกอัดเบล ณ ต้นทางที่โรงงานอัดเบล
ปอของสมาคมโรงงานอัดปอไทย" วารสารเศรษฐกิจการพาณิชย์. 20(สิงหาคม,
2512), 493 - 503.

สวีล กาญจนวนิช. "ปอและการแยกขั้นจากเส้นใบสังเคราะห์", รายงานเศรษฐกิจชนบท
กรุงเทพ. (กันยายน, 2514), 69 - 90.

พัชล ราชเวชชพิศาล. "โรงงานgradeสอบgradeท่วงการคลัง", 26 กุมภาพันธ์ 2512.
(อัสดงเนา).

พระเทพ อองค์ธรรม. "gradeสอบปอ", วารสารเศรษฐกิจชนบทกรุงเทพ จำกัด.
(พฤษภาคม, 2513), 34 - 44.

"ภาวะการค้าgradeสอบ ปี 2516", ข่าวพาณิชย์. 17 มีนาคม 2517, หน้า 7.

วีโวจัน กลั่นเปา. "อุตสาหกรรมไทย", วารสารเศรษฐกิจนาคราภร์แห่งประเทศไทย จำกัด.

(เมษายน, 2517), 209 - 212.

แห่งประเทศไทย, สำนักการ. "สถานการณ์ปีที่ 2513/2514", รายงานเศรษฐกิจรายเดือน.

(มิถุนายน, 2515), 20 - 38.

อรพินท์ วนิชกุล. "ปัญหาการสอบบ", รายงานเศรษฐกิจนาคราภร์แห่งประเทศไทย. (กุมภาพันธ์, 2515), 101 - 109.

อุตสาหกรรม, กระทรวง. บทสรุปผลการดำเนินการของอุตสาหกรรมกระสอบ. กรุงเทพฯ สำนักทำเนียบนายกรัฐมนตรี, 2514.

อุตสาหกรรมกระสอบไทย, สมาคม. อุตสาหกรรมกระสอบไทย. มิถุนายน, 2517.

"สรุปผลสำรวจโรงงานปี 2516. มิถุนายน, 2517.

ภาษาต่างประเทศ

Chin Chu, Ampike kairit, Norman L. Wake and Nipon Kamolratanagul.
A. Brief Review of the Thai Kenaf mill Industry. Bangkok; 1968.

FAO. Impact of Synthetics on Jute and Allied Fibres. Rome, 1969.

"Liberalization of Trade in Jute and Jute Products", Intergovernmental Group on Jute, Kenaf & Allied Fibres. Rome, (September, 1974).

"The Statistical Situation", Intergovernmental Group on Jute, Kenaf & Allied Fibres. Rome, (October, 1974).

IBRD. "Production In Bangladesh", The World Jute Economy. Vol. II, (Report No. 114 a - BD), July 12, 1973.

"The World Jute Market", The World Jute Economy. Vol. I, (Report No. 114 a - BD), July 12, 1973.

IJMA. Jute Chronicle. IX (May, June, 1974).

India, Ministry of Information and Board casting Government of India.
A refference Annual. India Publication Division, March, 1973.

JETRO. The Market for Jute Products (Gunny Bags) in Japan. March, 1974.

Sham LAL. "The time of India", Directory & Yearbook Including Who's Who. Bombay : The Time of India Press, 1973.

Sholton, Erwin J, Checchi and Company and The Royal Thai Government.
Kenaf in Thailand. Bangkok : 1968.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคบันทึก

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การกำหนดมาตรฐานการสอบ

การกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม การสอบ ได้กำหนดคืนตามประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 88 ตอนที่ 78 เมื่อวันที่ 20 มกราคม พุทธศักราช 2514 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อมูล มาตรฐานการสอบนี้กำหนดสำหรับใช้กับการสอบที่มีข้าคใหญ่ เช่น การสอบที่ใช้บรรจุข้าว บรรจุน้ำชา บรรจุเมล็ดลูกหุบ

บทนิยาม สำหรับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนี้

ก. การสอบ หมายความว่า สิ่งที่ใช้ในการบรรจุหุ่มห้องทำด้วยผ้าการสอบที่หอด้วยเส้นใยธรรมชาติ ซึ่งได้จากการเจาะหรือปอกแก้ว หรือเส้นใยธรรมชาติชนิดเดี่ยวที่คล้ายคลังกัน

ข. ด้ายสีน (warp yarn) หมายความว่า ด้ายทอผ้าการสอบที่ยึดไว้ทางท่างขวาของผ้า

ค. ด้ายพุง (weft yarn) หมายความว่า ด้ายทอผ้าการสอบที่พุงไว้ทางท่างขวาของผ้า

ง. เทกซ์ (tex) หมายความว่า หน่วยน้ำหนักแสดงขนาดของค่ายหอด้วยการสอบ เป็นกรัมต่อความยาวหนึ่งเมตร

จ. มัคใหญ่ (bale) หมายความว่า มัดของการสอบที่มีการสอบ 400 ใบ

ฉ. มัคเล็ก (bundle) หมายความว่า มัดของการสอบที่มีการสอบ 25 ใบ

ชนิดของการสอบ

ให้แบ่งการสอบออกเป็น 3 ชนิด ดังต่อไปนี้

การสอบข้าวสาร การสอบน้ำชา การสอบลูกหุบ

มาตรฐานของกระสอบ

ให้กำหนดมาตรฐานของกระสอบแต่ละชนิดไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรฐานกระสอบข้าว

1. ทองทำด้วยผ้ากระสอบลายขัด (Plain,D.W.)

2. ทองมีขนาด ดังต่อไปนี้

กว้าง 74 เซนติเมตร (29 นิ้ว)

หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 75 เซนติเมตร (29.5 นิ้ว) หรือ
ไม่มากกว่า 73 เซนติเมตร (28.5 นิ้ว)

ยาว 109 เซนติเมตร (43 นิ้ว)

หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 110 เซนติเมตร (43.5 นิ้ว)
หรือไม่มากกว่า 108 เซนติเมตร (42.5 นิ้ว)

3. ทองมีน้ำหนัก 1 135 กรัม (2.5 ปอนด์)

หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 1 270 กรัม (2.8 ปอนด์)
หรือไม่มากกว่า 1 045 กรัม (2.3 ปอนด์)

4. ทองมีจำนวนเฉลี่ยของถ่ายทอดต่อระยะ 10 เซนติเมตร ดังต่อไปนี้

ถ่ายยืน 68 เส้น (8 porter)

หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 71 เส้น หรือไม่น้อยกว่า 65 เส้น

ถ่ายพุง 35.5 เส้น (9 shots/in.)

หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 37.5 เส้น หรือไม่น้อยกว่า
33.5 เส้น

5. ทองมีແບສີເຂົ້າວທີ່ກລາງກະຮະສອບພາດໄປຕາມທາງຍາວຂອງກະຮະສອບໜຶ່ງແນບ

กว้างประมาณ 5 เซนติเมตร เพื่อເປັນເຄື່ອງໝາຍແສດງວ່າເປັນກະຮະສອບ
ຂາວ

6. พากระส่วนและตะเข็บของกระสอบคงมีความหนาแน่นพอแรงดึง^{*}
 (breaking load) ไม่ต่ำกว่าอัตราต่อไปนี้
 พากระส่วนทางด้านคายยืน 180 กิโลกรัม (397 ปอนด์)
 พากระส่วนทางด้านคายพุ่ง 200 กิโลกรัม (441 ปอนด์)
 ตะเข็บของกระสอบ 67 กิโลกรัม (148 ปอนด์)

มาตรฐานกระสอบนำพาด

1. ทองทำด้วยพากระสอบลายสอง (B-twill)
 ทองมีขนาด ดังต่อไปนี้
 กว้าง 71 เซนติเมตร (28 นิ้ว)
 หากจะคลาดเคลื่อนทองไม่เกิน 72 เซนติเมตร (28.5 นิ้ว) หรือ^{*}
 ไม่ต่ำกว่า 70 เซนติเมตร (25.5 นิ้ว) ยาว 112 เซนติเมตร
 (44 นิ้ว)
 หากจะคลาดเคลื่อนทองไม่เกิน 113 เซนติเมตร (44.5 นิ้ว) หรือ^{*}
 ไม่ต่ำกว่า 111 เซนติเมตร (43.5 นิ้ว)
2. ทองมีน้ำหนัก 1 200 กรัม (2.6 ปอนด์)
 หากจะคลาดเคลื่อนทองไม่เกิน 1 320 กรัม (2.9 ปอนด์) หรือ^{*}
 ไม่ต่ำกว่า 1 110 กรัม (2.4 ปอนด์)
3. ทองมีจำนวนเฉลี่ยของกัยห้อระยะ 10 เซนติเมตร ดังต่อไปนี้
 ถายยืน 76 เส้น (6 porter)
 หากจะคลาดเคลื่อนทองไม่เกิน 79 เส้น หรือไม่น้อยกว่า 73 เส้น
 คายพุ่ง 31.5 เส้น (8 shots/in.)
 หากจะคลาดเคลื่อนทองไม่เกิน 33.5 เส้น หรือไม่ต่ำกว่า
 29.5 เส้น

5. ต้องมีแบบลื่นง่ายที่กลางกระสอบพากไปตามทางยาวของกระสอบรวมสามแบบ แบบกลางกว้างประมาณ 5 เซนติเมตร และแบบช่างหั่งสองกว้างแบบประมาณ 1 เซนติเมตร โดยมีระยะระหว่างแบบหางกันประมาณ 1 เซนติเมตร เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงว่าเป็นกระสอบนำคาด
6. ผ้ากระสอบและตะเข็บของกระสอบต้องมีความทนทานพอแรงดึง (*breaking load*) ในคำกว่า อัตราต่อไปนี้
 ผ้ากระสอบทางด้านด้ายืน 120 กิโลกรัม (265 ปอนด์)
 ผ้ากระสอบทางด้านด้ายุ่ง 180 กิโลกรัม (397 ปอนด์)
 ตะเข็บของกระสอบ 65 กิโลกรัม (143 ปอนด์)

มาตรฐานกระสอบละหง

1. ต้องทำด้วยผ้ากระสอบลายขัด (*plain, D.W.*)
2. ต้องปีกนาด กั้งต่อไปนี้
 กวาง 86 เซนติเมตร (34 นิ้ว)
 หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 87 เซนติเมตร (34.5 นิ้ว) หรือไม่คำกว่า 85 เซนติเมตร (33.5 นิ้ว)
 ยawa 127 เซนติเมตร (50 นิ้ว)
 หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 128 เซนติเมตร (50.5 นิ้ว) หรือไม่คำกว่า 126 เซนติเมตร (49.5 นิ้ว)
3. ต้องมีหนัก 1 270 กรัม (2.8 ปอนด์)
 หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 1 405 กรัม (3.1 ปอนด์) หรือไม่คำกว่า 1 180 กรัม (2.6 ปอนด์)
4. ต้องมีจำนวนเนลี่ยของด้ายหอต่อระยะ 10 เซนติเมตร กั้งต่อไปนี้

กายยืน 55 เส่น (6.5 porter)

หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 58 เส่น หรือไม่น้อยกว่า 52
เส่น

กายพุ่ง 25.5 เส่น (6.5 shots/in.)

หากจะคลาดเคลื่อนต้องไม่เกิน 27.5 เส่น หรือไม่น้อยกว่า
23.5 เส่น

5. ต้องมีแถบลี่เขียวที่กล่องกระสอบ พากไปตามทางยาวของกระสอบ รวม
สามแถบ แถบกลางกว้างประมาณ 5 เซนติเมตร และแถบซ้ายหั้งสอง
กว้างแถบละประมาณ 1 เซนติเมตร โดยมีรูระบายระหว่างแถบหางกัน
ประมาณ 1 เซนติเมตร เพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงว่าเป็นกระสอบละหุ่ง
6. ผ้ากระสอบและตะเข็บของกระสอบต้องมีความหนาน tüoแรงถึง ไม่ทำให้
อัตราต่อไปนี้

ผ้ากระสอบทางคานกายยืน 120 กิโลกรัม (265 ปอนด์)

ผ้ากระสอบทางคานกายพุ่ง 150 กิโลกรัม (331 ปอนด์)

ตะเข็บของกระสอบ 50 กิโลกรัม (110 ปอนด์)

หมายเหตุ ตายหอผ้ากระสอบตามมาตรฐานกระสอบนี้ กำหนดสำหรับผ้ากระสอบ
ที่หอด้วยเครื่องจักรหอกระสอบแบบธรรมชาติ (conventional loom) ถ้าเป็นผ้า
กระสอบที่หอด้วยเครื่องจักรหอกระสอบแบบไม่มีกระสวาย และหอแบบด้ายยืนกับด้าย
พุ่งกลับกัน ตัวเลขของคานกายยืน และคานกายพุ่งจะกลับกันกับผ้าหอกระสอบที่หอด้วย
เครื่องจักรหอกระสอบแบบธรรมชาติ

คุณลักษณะของกระสอบ

กระสอบทุกชนิดต้องประกอบด้วยลักษณะต่อไปนี้

ผ้าที่ใช้ทำกระสอบคงเป็นผ้าชิ้นเดียว ไม่มีรอยต่อละหด้วยปืน
ของผู้กระสอบนั้นคงทรงไปตามทางยาวของผ้ากระสอบ

ปากกระสอบคงเย็บโดยวิธีพับริบผ้ากระสอบที่จะเย็บออกทาง
ด้านนอกให้กว้างไม่น้อยกว่า 1 เซนติเมตร และพับหนือครองหนึ่งให้กว้าง
ไม่น้อยกว่า 2 เซนติเมตร และต้องเย็บทั้งรอยพับให้แน่นกวยเชือกเย็บ
กระสอบที่มีขนาด 3×446 เทกซ์ (13 lb./spindle) ด้วยความถี่ไม่น้อย
กว่า 9 เข็มต่อระยะ 10 เซนติเมตร

ตะเข็บกระสอบคงเย็บคร่อมริมแบบโอลเวอร์ไซด์ (overhead
stitch) หรือเย็บคร่อมริมแบบ赫拉克เล (Herackle) ในแข็งแรง
และเรียบรอง ด้วยเชือกเย็บกระสอบชนิด 3 เกลียว ที่มีขนาด
 3×446 เทกซ์ ส่องเส้นคู่ให้ถึงสมำเสมอ กันตลอดทั้งตะเข็บด้วยความถี่
9 ถึง 10 เข็ม ต่อระยะ 10 เซนติเมตร และต้องขวนวดเชือกที่ปลาย
ตะเข็บในแน่น

มีความชื้นเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 22 ของน้ำหนักกระสอบที่ปราศจาก
ความชื้น.

มีน้ำหนักเฉลี่ยไม่เกินร้อยละ 7 ของน้ำหนักกระสอบที่ปราศจาก
ความชื้นและน้ำมัน

การซักตัวอย่างสำหรับในการทดสอบ

ให้ดำเนินการซักตัวอย่าง เป็นสองชั้นโดยวิธีสุ่ม ดังต่อไปนี้

ก. ในการที่เป็นกระสอบมัดใหญ่

1. การซักตัวอย่างขันแรก

ให้ซักเป็นมัดจากจำนวนที่กำหนดไว้

จำนวนมัดใหญ่ในรุ่น

จำนวนมัดใหญ่ที่กองซักมาเป็นตัวอย่าง

1 ถึง 10 มัด	1 มัด
11 ถึง 20 มัด	2 มัด
21 ถึง 100 มัด	3 มัด
101 ถึง 150 มัด	4 มัด
151 ถึง 200 มัด	5 มัด
201 ถึง 250 มัด	6 มัด
251 ถึง 300 มัด	7 มัด
301 ถึง 350 มัด	8 มัด
351 ถึง 400 มัด	9 มัด
401 มัด ขึ้นไป	10 มัด

2. การซักตัวอย่างขั้นที่สอง

ให้ชักกรະสอปจากมัดตัวอย่าง ที่ซักมาจากรุ่นตามข้อ 1 ตามจำนวนที่กำหนดสำหรับการทดสอบแต่ละรายการ ดังต่อไปนี้

รายการที่จะทดสอบ

จำนวนตัวอย่างที่ต้องใช้ในการทดสอบ

ปริมาณความชื้น	10 ใบ	จากแต่ละมัด
น้ำหนักกรະสอป	40 ใบ	จากแต่ละมัด
จำนวนกรະสอปต่อมัด	1 มัด	สำหรับตัวอย่างที่มีจำนวนไม่เกิน 5 มัด หรือ 2 มัด สำหรับตัวอย่างที่มีจำนวน เกิน 5 มัด
ขนาดกรະสอป	10 ใบ	จากแต่ละมัด
จำนวนค่ายหอ	10 ใบ	จากแต่ละมัด
ความหนาแน่นของรังกิ้ง	1 ใบ	จากแต่ละมัด
ปริมาณน้ำมัน	1 ใบ	จากแต่ละมัด

ในการณ์ที่มีตัวอย่างน้อยกว่า 3 มัด ให้ซักตัวอย่างจากแต่ละมัดเพิ่มขึ้นใหม่จำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า 3 ใบ

ช. ในกรณ์ที่เป็นการสอบมัดเล็ก

1. การซักตัวอย่างขั้นแรก ให้ซักเป็นมัดจากจำนวนตามจำนวนท่อไปนี้
จำนวนมัดเล็กในรุ่น จำนวนมัดเล็กที่กองซักมาเป็นตัวอย่าง

1 ถึง 160 มัด	16 มัด
161 ถึง 320 มัด	32 มัด
321 ถึง 1 600 มัด	48 มัด
1 601 ถึง 2 400 มัด	64 มัด
2 401 ถึง 3 200 มัด	80 มัด
3 201 ถึง 4 000 มัด	96 มัด
4 001 ถึง 4 800 มัด	112 มัด
4 801 ถึง 5 600 มัด	128 มัด
5 601 ถึง 6 400 มัด	144 มัด
6 401 มัด ขึ้นไป	160 มัด

2. การซักตัวอย่างขั้นที่สอง ให้ซักการสอบจากมัดตัวอย่างที่ซักมา
จากรุ่นตามข้อ 1 ตามจำนวนที่กำหนดสำหรับการทดสอบแต่ละรายการถังท่อไปนี้
รายการที่จะทดสอบ จำนวนตัวอย่างที่กองใช้ในการทดสอบ

ปริมาณความชื้น	1 ใบ จากแต่ละมัด แต่ทดสอบไม่เกิน 10 ใบ ต่อ 16 มัด
นำหนักการสอบ	3 ใบ จากแต่ละมัด แต่ทดสอบไม่เกิน 40 ใบ ต่อ 16 มัด

รายการที่จะทดสอบ	จำนวนตัวอย่างที่คงใช้ในการทดสอบ
จำนวนกระสอบคอมม็อก	16 มัค สำหรับตัวอย่างที่มีจำนวนไม่เกิน 80 มัค หรือ 32 มัค สำหรับตัวอย่างที่มีจำนวนเกิน 80 มัค
ขนาดกระสอบ	1 ใบ จากแต่ละมัค แต่ทดสอบไม่เกิน 10 ใบ ต่อ 16 มัค
จำนวนถ่ายทอด	1 ใบ จากแต่ละมัค แต่ทดสอบไม่เกิน 10 ใบ ต่อ 16 มัค
ความหนาแน่นของร่องถึง ปริมาณน้ำมัน	1 ใบ สำหรับตัวอย่างทุก 16 มัค 1 ใบ สำหรับตัวอย่างทุก 16 มัค
<u>หมายเหตุ</u> ในกรณีที่มีตัวอย่างน้อยกว่า 48 มัค ให้ซักตัวอย่างจากทุก 16 มัค เพิ่มขึ้น ให้มีจำนวนรวมกันไม่น้อยกว่า 3 ใบ	

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

ชื่อ	นางนภาพร ฉ. เชียงใหม่
วุฒิการศึกษา	ศ.ศ.บ. (การบัญชี)
สถานศึกษา	คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ปีสำเร็จการศึกษา	ปีการศึกษา 2513
ตำแหน่งและสถานที่ทำงาน	ประจำแผนกสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติการศึกษา

ชื่อ

นางนภาพร ณ เชียงใหม่

วุฒิการศึกษา

ศศ.บ. (การบัญชี)

สถานศึกษา

คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ปีสำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2513

คำแนะนำและสถานที่ทำงาน ประจำแผนกสำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย